

Verslag **Caissa 6 - WSC 2** gespeeld op 14 december 2004

Het eerste schaap is over de dam!!

In de derde bondswedstrijd van het tweede is dan eindelijk het dik verdiende eerste punt in de wacht gesleept. Makkelijk ging het zeker niet en bij sommige partijen was het verloop bijna bizar te noemen. Hier de uitslagen:

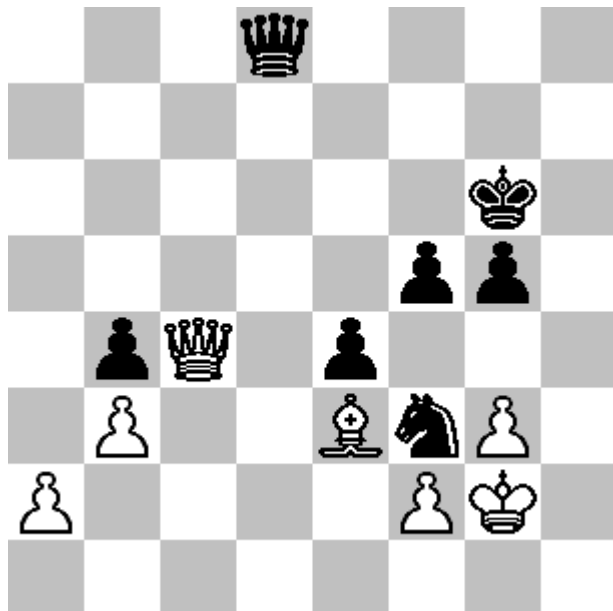
1w M.Pfeiffer	0 - 1	K.Hoffer	1643
2z M.Weenink	½ - ½	M.Aue	1636
3w H.Boom	1 - 0	F.Oranje	1586
4z A.Ottenhoff	½ - ½	S.Kuypers	1527
5w T.van Tubergen	0 - 1	L.Oomens	1507
6z N.Dalmulder	0 - 1	J.van Velzen	1558
7w B.Hoetmer	1 - 0	M.de Feber	1413
8z R.Willemsen	1 - 0	J.Tanja	1425

WSC 2	4 - 4	Caissa 6	

Aan bord 1 speelde **Micha** een Siciliaan. De partij leek zich aanvankelijk gunstig te ontwikkelen, maar toen hij een positionele fout maakte werd hij zonder pardon opgerold.

Michel Weenink aan bord 2 speelde een degelijke partij (Bird opening) en haalde als laatste het benodigde halve punt binnen. Zijn tegenstander had al diverse keren remise aangeboden en was als een haas verdwenen toen het remise aanbod werd geaccepteerd. Misschien had er voor Michel meer ingezet, maar wij wilden geen risico lopen de pot alsnog te verliezen.

Harry speelde aan bord 3 en kwam, zoals dat hem wel meer overkomt, tegen het einde weer aardig in tijdnoot. Andre nam het noteren van hem over en toen kwam na de 45^e zet van wit de volgende stelling op het bord:

Zijn tegenstander speelde Kh5 en vrijwel alle omstanders waren van mening dat hij daarmee het noodlot over zich afriep.

Gek genoeg geeft Fritz ook die zet in veel varianten, maar ook daar gaat het bij het doorspelen fout voor zwart.

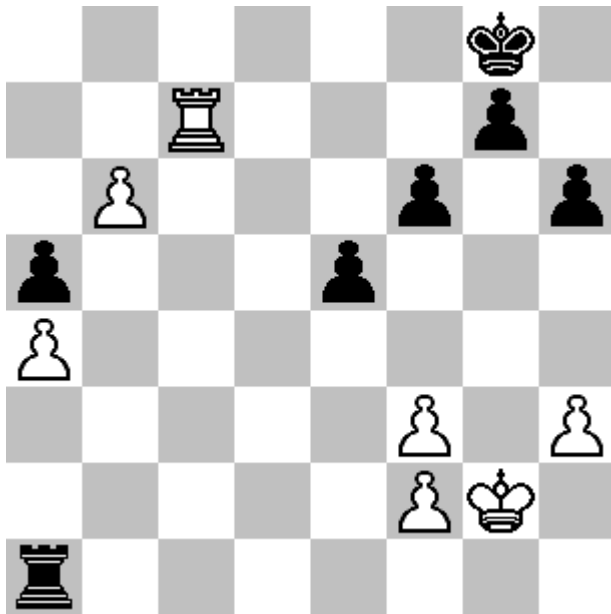
Na de zet van zwart speelde Harry als een grootmeester a tempo de partij uit.

Andre had zelfs moeite bij te blijven.

Kijk en geniet hoe zwart werd vermorzeld:
 46. De2 Kg4 47. Df1 f4 48. Dh1 Pe1 49.
 Dxe1 fxe3 50. Dxe3 Dd3 51. Dxd3 exd3 52.
 f3 Kf5 53. Kf2 Ke5 54. Ke3 d2 55. Kxd2
 Kd4 56. f4 gxf4 57. gxf4 Ke4 58. f5 Kxf5
 1 - 0

André speelde aan bord 4 een snelle partij en bracht het eerste halve punt binnen. Hij dacht dat er mogelijk iets meer in had kunnen zitten, maar door herhaling van zetten was remise onontkoombaar. Theo zette op bord 5 zijn partij agressief op en leek de tegenstander in een wurggreep te hebben. Ergens(?) heeft hij helaas de juiste voortzetting gemist en dat werd door zijn tegenstander hardhandig afgestraft.

En dan ik (**Nico**) zelf aan bord 6. Een drama! Ik kan mij niet herinneren ooit zo'n moment van schaakblindheid te hebben meegemaakt. Na de 35^e zet van mijn tegenstander stond de volgende stelling op het bord:

Ik verzonk in diep gepeins en kwam na 5 minuten tot de conclusie dat de pion op b6 niet was te stoppen en dat het mij een toren zou gaan kosten. Met de woorden: ik kan hem niet meer stoppen, drukte ik mijn tegenstander de hand en gaf op.

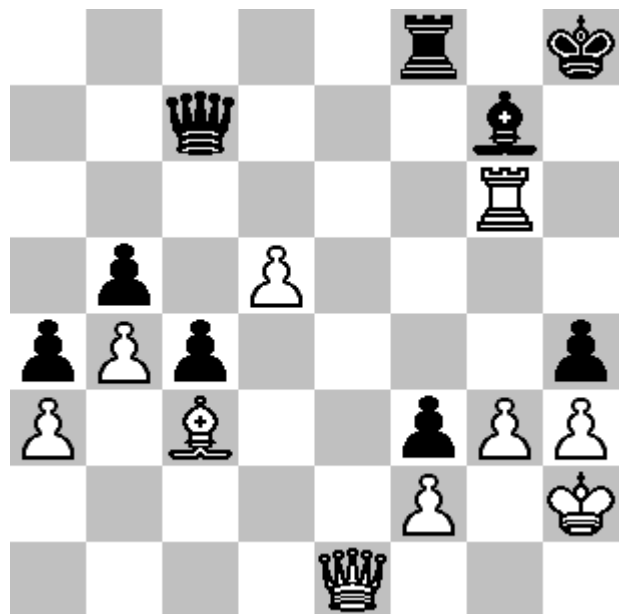
Omstanders wezen erop dat er geen sprake van was dat de pion door kon lopen en ook later op Fritz bleek dat die pion eenvoudig kon worden gestopt: Tb1, 36 b7 Kh7 en er resteert een stelling die tenminste een remise voor zwart had opgeleverd.

Het kwam als een mokerslag aan en ik heb er behoorlijk slecht van geslapen.

Zo'n flater maakt je ook onzeker, want de week erop, in de interne competitie speelde ik tegen Micha een partij die tot de 12^e zet vrijwel identiek was aan de partij uit de bondswedstrijd en blunderde toen opnieuw. Het kerstreces komt voor mij als geroepen.

Bert speelde aan bord 7 een partij waarin de kansen nogal wisselde. Eerst kwam hij een pion achter maar wist dat te herstellen door aanvallend spel en kwam toen zelfs een pion voor.

Na wits 35^e zet kwam de hiernaast staande stelling op het bord en hier stak zijn tegenstander eigenhandig zijn hoofd in de strop door de zet Kh7?? te spelen. Na Txb7+ konden de stukken weer in de doos.

Op het laatste bord speelde onze invaller **Ruud** Willemsen een enerverende partij. Helaas is zijn notatiebiljet verdwenen, dus we moeten het doen met de verhalen die, naar mate de tijd verstrijkt, wel steeds mooier zullen worden.

Op een gegeven moment stond Ruud 3 pionnen achter en de tegenstander zat relaxed achter het bord. Wat kon hem nog gebeuren? Wel, iets dat wel vaker voorkomt in zo'n vrijwel gewonnen stelling. Je let even niet goed op en dan gaat het toch nog vreselijk mis.

Zo ook in dit geval, Ruud buitte een fout van zijn tegenstander goed uit en won een toren.

Ruud maakte de zaak genadeloos af. Een fraai staaltje doorzettingsvermogen van onze oude rot.

Nico Dalmulder